

[Jesper Simonsen.]

Referatet, selv bære Omkostningerne. Har begge Parter været enige om at begære Stenogram optaget, henregnes Omkostningerne altid til Sagsomkostningerne. Et Mindretal, nemlig Vagn Bro, Elmquist og Samuelsen, vil altid lade Omkostningerne paahvile den Part, der har krævet Foranstaltningen, og Mindretallet slutter sig kun til Forslaget om at indføre Retsstenografer, saafremt Mindretallets Ændringsforslag om Betalingen vedtages. Jeg kan herom henvise til Ændringsforlag Nr. 110.

Spørgsmaalet om Retsstenografer er i sin Tid behandlet i det staaende Retsplejeudvalg, hvis Flertal indstillede til Justitsministeriet at søge Lovhjemmel for deres Indførelse eller i hvert Fald at søge Retsstenografer indført. Under den gennemført mundtlige Retspleje er Stenografien et særdeles nyttigt og tidsbesparende Hjælpe-middel, som anbefaler sig selv. At Midlet er teknisk brugbart, derfor borger Erfaringer fra England, hvor man i over en Snes Aar, tror jeg, har anvendt Stenografi i Retssalen, og hvor den har virket tilfredsstillende. Ved Indførelse af Retsstenografer vil man antagelig navnlig kunne undgaa det uheldige Forhold, at det bliver nødvendigt at optage Vidneførsel til Brug ved Proceduren i Højesteret i Sager, der er paadømt ved Landsretten. Nu foregaar saadanne Vidneførsler i ikke ringe Omfang ved Underretterne, i hvert Fald ved Underretten her i København. Det er ganske klart, at det i sig selv er uheldigt, at Vidner, der har afgivet Forklaring i en Sag, som er paadømt, derefter paa et senere Tidspunkt — og med Kendskab til Landsrettens Dom — skal forklare paa ny om de samme Forhold. Hensynet til dette uheldige Forhold har for mig været afgørende for mit Ønske om at faa Retsstenografer indført.

Efter Lovforslaget skulde Dommernes og Politimestrenes med flere til Retsplejen knyttede Tjenestemænds Antal bestemmes ved Normeringsloven. En Følge heraf var, at ogsaa Landets Inddeling i Rets- og Politikredse ahang af Normeringsloven. Hele Udvalget er imidlertid enigt om at anse Rets- og Politikredsordningen og Antallet af Dommere og Politimestre for saa betydningsfuldt for Befolkningens Interesser, at Spørgsmaalet om Oprettelse eller Nedlæggelse af de nævnte Embeder fremdeles bør være Genstand for særlig Lovgivning. Udvalget foreslaar derfor for saa vidt at blive ved det bestaaende.

Udvalget har i øvrigt modtaget Deputationer fra Aars og Kerteminde, som øn-

skede, henholdsvis at Dommerembedet blev flyttet fra Løgstør til Aars, og at Dommerembedet i Kerteminde blev opretholdt. Begge Embeder staar for Tiden overfor Nybesættelser. Noget Forslag angaaende de to Embeder har ikke foreligget for Udvalget; men paa den givne Foranledning har Udvalget konfereret med Justitsministeren om Embederne. Efter de Oplysninger, Udvalget derunder har modtaget, er Besparselserne ved Nedlæggelse af Dommerembeder saa forholdsvis beskedne, at det maa staa som meget tvivlsomt, om de kan opveje de Ulemper, Nedlæggelserne medfører for Befolkningen; for Kertemindes Vedkommende tror jeg i hvert Fald ikke, de kan det.

De siden Retsplejelovens Ikrafttræden indvundne Erfaringer har vist, at det i Østre Landsret er nødvendigt at have en overtalig Dommer, altsaa een udover de tre Gange seks, som er nødvendige for, at Rettens seks Afdelinger alle kan arbejde. Der har derfor i Henhold til særlig Lovhjemmel til Stadhed været konstitueret en Dommer i Østre Landsret. Udvalget anser det for uheldigt saaledes varigt at have et Dommerembede besat ved Konstitution og foreslaar under Nr. 3 at gøre Embedet fast. Der bliver da 19 i Stedet for 18 Dommere i Østre Landsret.

Lovforslaget indeholder en Række Ændringer i de processuelle Frister. Det foreslaas bl. a., at Fuldbyrdelsesfristen for Domme i borgerlige Sager forlænges fra 15 Dage til 1 Maaned, og at Ankefristen til Højesteret forkortes fra 8 Uger til 1 Maaned, saaledes at Ankefrist og Fuldbyrdelsesfrist bliver lige lange. I og for sig kunde meget tale for at lade de to Frister falde sammen; paa den anden Side maa Udvalget af rent praktiske Grunde nære Betænkelighed saavel ved at forkorte Ankefristen som ved at forlænge Dømmes Fuldbyrdelsesfrist, og da der ikke i Praksis har vist sig Ulemper af Betydning ved Fristernes forskellige Længde, foreslaar Udvalget at lade Lovforslagets Bestemmelser om de nævnte Fristforandringer udgaa. De øvrige Fristforandringer finder Udvalget ej heller tilstrækkelig begrundede; og det foreslaas derfor, at de udgaar, dog med Undtagelse af, at i § 272 „8 Dage“ ændres til „1 Uge“, idet denne Ændring giver en klarere Afgrænsning.

Under Ændringsforslag Nr. 18 og en hel Række andre Numre, der anføres ud for Nr. 18 i Betænkningen, vil man finde Ændringer i Retsplejelovens Bødestemmelser foreslaaet af Udvalget. De gaar ud paa, at Bødernes Maksimumsbeløb slettes, saaledes at der herefter ingen Grænser er